

не підлягають. Отже, на нашу думку виникає правова колізія: з одного боку, керівні документи з питань проходження військової служби, затверджені у 2017 р. вимагають звільнити військовослужбовців, які під час укладання нового контракту визнані військово-лікарською комісією непридатними до військової служби в мирний час, обмежено придатними у воєнний час, а з іншого – таке звільнення є неможливим, оскільки під час особливого періоду військовослужбовці, визнані обмежено придатними до військової служби, звільненню не підлягають – (підпунктом «б» пункту 1 частини восьмої статті 26 Закону передбачено, що під час дії особливого періоду, з моменту оголошення мобілізації до часу введення часу, звільнення з військової служби підлягають військовослужбовці, які відповідно до висновку (постанови) військово-лікарської комісії визнані непридатними до військової служби в мирний час, обмежено придатними у воєнний час, якщо вони не висловили бажання продовжувати військову службу) [4].

На нашу думку, ситуація, що склалась, є помилковою, оскільки у разі її подальшого розвитку викличе зниження рівня укомплектованості підготовленим особовим складом частин і підрозділів українського війська в умовах військової агресії «східного сусіда». Вважаємо за необхідне найближчим часом опрацювати пропозиції щодо внесення змін й доповнень у нормативно-правові акти України з питань проходження військової служби з метою врегулювання протиріч, недопущення зниження бойових спроможностей військових підрозділів, передусім, у зоні проведення АТО.

Висновки. Враховуючи вищевикладене ми вважаємо, що в умовах дії особливого періоду чинне законодавство України щодо порядку проходження військової служби громадян України, зокрема щодо звільнення військовослужбовців у запас, потребує удосконалення. Виваженому підходу підлягають питання, що визначають порядок проходження військової служби військовослужбовцями, які визнані непридатними (обмежено придатними) до проходження військової служби.

У наших подальших дослідженнях ми плануємо розглянути питання удосконалення питань заміщення на конкурсній основі вакантних посад науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах з обов'язковим врахуванням наявних наукових здобутків кандидатів на посади, рівня їхньої освіти та бойового досвіду.

Список використаних джерел

1. Нечепуренко А. О. Військова кадрова політика у Збройних Силах України / А. О. Нечепуренко // Застосування Сухопутних військ Збройних Сил України у конфліктах сучасності: Збірник тез доповідей науково-практичної конференції. – Львів, НАСВ, 2016. – С.93.
2. Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України із змінами, внесеними Указами Президента [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1153/2008>.
3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1769-19>.
4. Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» із змінами, внесеними Законами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2232-12>

References

1. Nechepurenko A. O. Viys'kova kadrova polityka u Zbroynykh Sylakh Ukrainy / A. O. Nechepurenko // Zastosuvannya Sukhoputnykh viys'k Zbroynykh Syl Ukrainy u konfliktakh suchasnosti: Zbirnyk tez dopovidey naukovo-praktychnoyi konferentsiyi. – L'viv, NASV, 2016. – S.93.
2. Polozhennya pro prokhozhennya hromadyanamy Ukrainy viys'kovoyi sluzhby u Zbroynykh Sylakh Ukrainy iz zminamy, vnesenymy Ukazamy Prezydenta [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1153/2008>.
3. Zakon Ukrainy «Pro vnesennya zmin do deyakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo udoskonalennya porjadku prokhozhennya viys'kovoyi sluzhby» [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1769-19>.
4. Zakon Ukrainy «Pro viys'kovy obov'yazok i viys'kovu sluzhbu» iz zminamy, vnesenymy Zakonamy [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2232-12>

Nechepurenko A. O., Deputy Head of Personnel, Lviv National military Academy named after hetman Sagaydachny (Ukraine, Lviv), neandrejka08@gmail.com

Some issues of military service at the present stage of development of the Armed Forces of Ukraine: historical and legal analysis

The peculiarities of legislative support of questions of military service to certain categories of citizens of Ukraine and prospects for its improvement are considered.

A source analysis on the subject of the study was carried out and it was established that the issues of regulatory support for the development of the Armed Forces of Ukraine were not reflected in modern historiography. The content of documents regulating the procedure for military service by citizens of Ukraine is analyzed.

The author identified a number of contradictions in the documents regulating the passage of military service at the present stage of development of the Ukrainian army.

Keywords: military personnel policy, military service under the contract, the Armed forces of Ukraine.

* * *

УДК 304.4

Братусь І. В.,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри образотворчого мистецтва, Інститут мистецтв Київського університету ім. Бориса Грінченка (Україна, Київ), kulturolog@gmail.com

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ВИСВІТЛЕННЯ ПОСТАТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Проаналізовано основні фактори, що сприяють викладанню шевченкових студій в Україні. Визначено головні напрямки в сучасних умовах. Показано проблеми сприйняття генія Тараса Шевченка.

Ключові слова: Тарас Шевченко, історія, культура, система освіти, Вікіпедія, діаспора, національна специфіка, достовірність інформації, поліваріантність, толерантність.

Сьогодні в освіті здійснюється своєрідний прорив – стрімка хвиля інформатизації торує собі принципово нове русло в усіх сферах людської діяльності. Кожна година сьогодні продукує море інформації, що стрімко заповнює всесвіт усілякими потрібними та непотрібними матеріалами. В минуле відходять ідеологічні концепції, поліваріантність мислення та дії стає нормою для багатьох мислячих верств суспільства.

Але не варто ідеалізувати новітні технології – стрімке зростання знань часто призводить до розмивання меж розвитку культури; національний компонент губиться в мареві інтернаціонального процесу. Безумовно, що поки не йдеться про втрату національної ідентичності багатомільйонного українського народу, але культурна складова значно забаламучується безвідповідальністю деяких категорій людей, а подекуди ми

можемо стикатися й з плановим нищенням історичної правди. Тільки підміна вже не є надбанням державних ідеологічних шукань, а частиною загального чи точечного руйнування української самобутності.

Тарас Шевченко не випадково став ціллю для дошкульних проявів ворожості до українського народу – його масштаб і надзвичайний внесок у вітчизняну культуру намагаються перекурити з різних мотивів. Бо недоброчливцям зрозуміло, що втративши провідні позиції в очах загалу, Тарас Шевченко не піде один – оголється нація працьовитих хліборобів, обдарованих поетів, співців та будівничих власної долі. Злі язика «підводять» до думки, що наш нарід не здатний народити генія, що всі наші визначні люди – це просто посередності і злоджки.

Якщо раніше закиди у ставленні до Великого Кобзаря були поодинокими і відкидалися переважно більшістю суспільства, то сьогодні паплюження набуло системного характеру, студіююча молодь долучається до цькування Тараса Шевченка часто–густо тільки тому, що основне джерело її інформації – Інтернет. Спробуємо ввести в найбільш популярну пошукову систему запит «Тарас Шевченко». Отримаємо 980 240 посилань. Та значна кількість зовсім не передбачає їхню якість.

Кожний результат пошуку відтворює певну тенденцію, що не може не викликати заспокоєння. Ми стикаємося з необхідністю зробити своєрідний вибір – чи піднімати планку дозволених в царині інтерпретації віртуального образу Тараса Шевченка, чи виявляти активну протестну позицію, заздалегідь розуміючи зупинити «інтернет–каток».

Ми вважаємо, що освітянській спільноті варто вже відійти від споглядалної позиції та активно здійснювати власну збалансовану політику в становленні живого образу історичного минулого українського народу, невід'ємною часткою якого є життя та творчість Тараса Шевченка. Це умовне рішення має бути сформоване на рівні громадської позиції окремих людей та консолідованих спільностей; має бути скероване нагальною надати кваліфіковану допомогу в пошуці та засвоєнні правдивої інформації про чільників українського культурного процесу. Значення інтернету в медіаосвіті дуже велике. При цьому варто відзначити, що «сучасна медіаосвіта – це не тільки педагогіка і художнє виховання, але і культурологія (історія і теорія культури), мистецтвознавство (в тому числі кінознавство, театрознавство, літературознавство), менеджмент і соціологія культури» [6, с. 426].

«Битва за Шевченка» – так ми умовно могли б сьогодні назвати ті події, що розгортаються в безмежному просторі Інтернету. Для нас зрозуміло, що це лише одна з ділянок, де нація відстоює свої права на гідну репрезентацію власного історичного минулого. Саме Інтернет вже сьогодні є найбільшою освітянською площадкою отримання інформації. А хто її контролюватиме – той має більші шанси зберегти власну тенденцію в осягненні доби.

Відмінні риси медіакультури носять і безліч прихованих загроз. Для підростаючого покоління це зросла небезпека підпасти під вплив радикальних ідей, піддатися яскравим параноїдальним «теоріям змови», потрапити в тенета псевдоспеціалістів і т.п. Захистити

учнів від небезпеки Інтернету сьогодні ніхто не зможе. Найбільш продуктивним нам бачиться культивування самоконтролю і насичення медіасередовища якісним матеріалом, здатним конкурувати в жорстких умовах кіберкультури.

Список використаних джерел

1. Братусь І. В. Использование семейных документов в общей историко–культурной ретроспекции [Текст] / И. В. Братусь // Историко–культурна спадщина: збереження, доступ, використання (матеріали конференції). – 2015. – С.261–264.
2. Братусь І. В. Проблеми викладання дисциплін історико–культурологічного циклу в вищих навчальних закладах України [Електронний ресурс] / І. В. Братусь, Ю. Б. Смольніков // Гілея: науковий вісник. – 2013. – №77. – С.77–79.
3. Братусь І. Інформаційні пошуки доби [Електронний ресурс] / І. Братусь // Сучасні проблеми художньої освіти в Україні. – 2010. – Вип.6. – С.33–38.
4. Братусь І. В. Сучасні технології збереження історичної спадщини України [Текст] / І. В. Братусь, З. М. Сverdлик // Гілея. Історичні науки. Філософські науки. Політичні науки: Науковий вісник: зб. наук. праць / Нац. пед. ун–т ім. М. П. Драгоманова, Українська АН. – К.: Вид–во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2013. – Вип.68 (№1). – С.249–252.
5. Історія української культури методичні рекомендації з підготовки до семінарських занять для денної форми навчання всіх спеціальностей / Уклад.: І. В. Братусь, В. С. Дорошенко, Г. А. Лісовик, Л. Г. Настенко, О. М. Яценко. – К., 2011. – 45 с.
6. Кириллова Н. Б. Медіакультура: от модерна к постмодерну / Н. Б. Кириллова. – 2–е изд. – М.: Академический проект, 2006. – 448 с.

References

1. Bratus' I. V. Ispol'zovanie semejnyh dokumentov v obshhej istoriko–kul'turnoj retrospekcii [Tekst] / I. V. Bratus' // Istoryko–kul'turna spadshhyna: zberezhennja, dostup, vykorystannja (materialy konferencii'). – 2015. – S.261–264.
2. Bratus' I. V. Problemy vykladannja dyscyplin istoryko–kul'turologichnogo cyklu v vyshhyh navchal'nyh zakladah Ukraїny [Elektronnyj resurs] / I. V. Bratus', Ju. B. Smol'nikov // Gileja: naukovyj visnyk. – 2013. – №77. – S.77–79.
3. Bratus' I. Informacijni poshuky doby [Elektronnyj resurs] / I. Bratus' // Suchasni problemy hudozhn'oi' osvity v Ukraїni. – 2010. – Vyp.6. – S.33–38.
4. Bratus' I. V. Suchasni tehnologii' zberezhennja istorychnoi' spadshhyny Ukraїny [Tekst] / I. V. Bratus', Z. M. Sverdlyk // Gileja. Istorychni nauky. Filosos'ki nauky. Politychni nauky: Naukovyj visnyk: zb. nauk. prac' / Nac. ped. un–t im. M. P. Dragomanova, Ukraїns'ka AN. – K.: Vyd–vo NPU im. M. P. Dragomanova, 2013. – Vyp.68 (№1). – S.249–252.
5. Istorija ukrai'ns'koi' kul'tury metodychni rekomendacii' z pidgotovky do seminar'skyh zanjat' dlja dennoi' formy navchannja vsih special'nostej / Uklad.: I. V. Bratus', V. S. Doroshenko, G. A. Lisovyk, L. G. Nastenko, O. M. Jacenko. – K., 2011. – 45 s.
6. Kirillova N. B. Mediakul'tura: ot moderna k postmodernu / N. B. Kirillova. – 2–e izd. – M.: Akademicheskij proekt, 2006. – 448 s.

Bratus I. V., Candidate of Philology, Associate Professor of Fine Arts, Art Institute Borys Grinchenko Kyiv University (Ukraine, Kyiv), kulturolog@gmail.com

Historical and cultural aspects of the coverage Taras Shevchenko

The article deals with the major factors which contribute to the teaching of Shevchenko studies in Ukraine. Determined are the main directions in contemporary conditions. Elicited are the problems of genius Taras Shevchenko.

Keywords: Taras Shevchenko, history, culture, education system, Wikipedia, Diaspora, national specifics, information reliability, multiculturalism, tolerance.

* * *